

عنوان مقاله:

نقش آموزش دینی در مدارس ابتدایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرشته حیدری آذر هریس - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا (س) تبریز، ایران

فاطمه بخششی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا (س) تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

وجود اصول و قواعد کلی آموزش های دینی در مدارس و مناسبات انسانی و مرجعیت آن برای تفسیر رفتارها آنچنان آشکار است که غالبا نیازی به بیان تشریحی آن وجود ندارد. بدیهی است که هیچ کنش و واکنش انسانی نمیتواند در خلا و بدون ضابطهای مشخص آغاز، و بیهدف پایان پذیرد. رفتارهای یکسان زیادی میتوان یافت که خاستگاه واحدی ندارند؛ به منظور متفاوتی انجام میشوند و احتمالا نتایج مختلفی نیز به بار میآورند. برخلاف تربیت که معنای عام دارد و شامل حیوانات نیز می شود. اگر اخلاق را که صفات نفسانی و اعمال و رفتار عالی انسانی است، در جهت صحیح و مثبت لحاظ کنیم، اخلاق در این معنا یکی از ثمرات، بلکه مهم ترین ثمره تربیت است. بر این اساس تربیت، فعلی است که اخلاق حاصل آن است، اگرچه تمام آن نیست؛ زیرا پرورش استعدادهای فکری و ذهنی و ذوقی و غیره که همگی در دایره تربیت و از موضوعات آن هستند، به جهت این که به طور مستقیم با ملکات نفسانی و خصوصیات اخلاقی مرتبط نیستند، جزء اخلاق محسوب نمی گردند.

کلمات کلیدی:

دین ، آموزش، ابتدایی ، دانش آموزان ، مدارس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566231>

